

Scenariusze zajęć rewalidacyjnych dla uczniów **słabosłyszących**

Klasy I-VIII



Spis treści

Wstęp.....	5
Scenariusze zajęć rewalidacyjnych dla uczniów słabosłyszących uczęszczających do klas I–III.....	7
Karty pracy.....	9
Scenariusze zajęć rewalidacyjnych dla uczniów słabosłyszących uczęszczających do klas I–III.....	13
Karta pracy.....	15
Scenariusze zajęć rewalidacyjnych dla uczniów słabosłyszących uczęszczających do klas I–IV.....	18
Karty pracy.....	20
Scenariusze zajęć rewalidacyjnych dla uczniów słabosłyszących uczęszczających do klas IV–VIII.....	25
Karty pracy.....	27
Scenariusze zajęć rewalidacyjnych dla uczniów słabosłyszących uczęszczających do klas I–VIII.....	29
Karty pracy.....	31
Scenariusze zajęć rewalidacyjnych dla uczniów słabosłyszących uczęszczających do klas IV–VIII.....	33
Karty pracy.....	35
Scenariusze zajęć rewalidacyjnych dla uczniów słabosłyszących uczęszczających do klas IV–VIII.....	38
Karty pracy.....	41
Scenariusze zajęć rewalidacyjnych dla uczniów słabosłyszących uczęszczających do klas VI–VIII szkoły podstawowej i szkół ponadpodstawowych.....	45
Karta pracy.....	47
Scenariusze zajęć rewalidacyjnych dla uczniów słabosłyszących uczęszczających do klas VI–VIII szkoły podstawowej i szkół ponadpodstawowych.....	49
Karta pracy.....	51

Wstęp

Niewątpliwie praca z uczniem słabosłyszącym stanowi ogromne wyzwanie dla nauczyciela specjalisty. Chcąc wspierać takie dziecko, powinniśmy zacząć od poznania go, zrozumienia oraz rozpoznania, z jakiego typu wadą słuchu się mierzy.

K. Kaskowiak wyodrębniła następujące grupy dzieci z wadami słuchu:

1. Funkcjonalnie słyszące – są w stanie odbierać wypowiedzi uszną drogą słuchową, bez konieczności wspomagania się wzrokiem. W tej grupie należy wyodrębnić dwie podgrupy:
 - osoby z nieznacznym obniżeniem sprawności słyszenia – nie mają zaburzeń rozwoju mowy i wad wymowy o uwarunkowaniu audylogicznym, prowadzą swobodne rozmowy przez telefon, uzyskują prawidłowe wyniki w badaniach słuchu fonemowego;
 - osoby z lekkim obniżeniem sprawności słyszenia – trudności w odbiorze mowy mogą wystąpić w niekorzystających warunkach akustycznych; rzadko obserwuje się zaburzenia rozwoju języka, czasami można zaobserwować wady wymowy wynikające z trudności w rozpoznawaniu fonemów opozycyjnych, a wówczas wskazana jest terapia logopedyczna.
2. Niedosłyszące – dzieci te, niezależnie od stopnia uszkodzenia słuchu wyznaczonego badaniem audiometrycznym, w odbiorze informacji przekazywanych drogą uszną wybierają kanał słuchowy, jednak w celu pełnego odbioru mowy wspierają się wzrokiem i gestami. Ich mowa rozwija się spontanicznie, ale ze znacznymi opóźnieniami. Konieczne jest zapewnienie tym dzieciom systematycznej i intensywnej pomocy logopedycznej.
3. Słabosłyszące – dzieci, u których mimo zastosowania protez słuchowych mowa nie rozwija się spontanicznie i konieczne jest stosowanie metod wspomagających kształtowanie systemu językowego (fonogestyli metody audytywno-wizualnej). Zaburzenia dotyczą poziomu fonologicznego, leksykalnego i gramatycznego. Podczas odbioru informacji usnych w dużym stopniu wykorzystują zmysły wzroku i czucia. Niezbędne jest zapewnienie opieki wariollogopedycznej i surdopedagogicznej.
4. Niesłyszące – z powodu głębokiego stopnia zaburzenia słuchu rozwój mowy u dzieci z tej grupy nie występuje. Konieczne jest zastosowanie specjalnych metod kształcenia języka (fonogestyli lub w razie konieczności – języka migowego). Należy zapewnić systematyczną i intensywną pomoc surdopedagoga i surdologopedy.

Na uwagę zasługuje fakt, że bardzo często podczas zajęć nauczyciel powinien korzystać z fonogestów i innych pomocy. Dodatkowo u ucznia słabosłyszącego występują cała gama objawów, zachowań będących konsekwencją tej

wady, wśród których można wymienić: zaburzenia mowy, trudności w czytaniu i pisaniu, trudności w interakcjach słownych, problemy ze skupieniem uwagi słuchowej na tekstach słownych, trudności z rozumieniem, problemy w przyswajaniu wiedzy wymagającej logicznego porządkowania faktów, trudności z kontrolowaniem emocji, nerwowość, drażliwość, braki pewności siebie w kontaktach z innymi, płaczliwość, trudności podczas śpiewania piosenek i odciszania rytmu, trudności w nauce przedmiotów humanistycznych, trudności w nawiązywaniu i podtrzymywaniu kontaktów z rówieśnikami. Dlatego też zajęcia powinny być zindywidualizowane, tak aby usprawniać wszystkie zaburzone funkcje oraz sprostać wyzwaniom edukacyjnym i rozwojowym.